

Missionskyrkan i borgå 14.12.2014

Vi förenar oss alltså i vår tro med traditionell kristen tro, vilket betyder att:

Vi tror på det Jesus Kristus sade, som också Gamla testamentet förberedde för (Hebréerbrevet 1:1-3). Vi tror på den gemenskap han skapade:

“Det som var från begynnelsen, det vi har hört, det vi med egna ögon har sett, det vi skådade och med våra händer rörde vid - om livets ord är det vi vittnar. Ja, livet uppenbarades, vi har sett det och vittnar om det och förkunnar för er det eviga livet, som var hos Fadern och uppenbarades för oss. Det vi har sett och hört förkunnar vi för er, för att också ni skall ha gemenskap med oss.”
(1 Johannes brev 1:1-3)

Det handlar alltså om den internationella gemenskap av alla som tror (den enade allmänliga kyrkan) . Vi tror på de värderingar Jesus hade (Bergspredikan, Matt 5-7 kap, förklarar en del).

Vi tror att Jesus är Guds son, att Jesus och Fadern och den Helige Ande är Guds väsen. Vi tror också att vår himmelske far sände den Helige Ande till jorden som sanningens Ande (Jesu avskedstal Johannes evangeliet 14-17).

Vi tror att människan idag kan möta Gud genom att den Helige Ande hjälper människan att förstå sitt liv och Guds frälsning. Sanningen befriar. (Joh 4:24). Anden ger liv. De ord Jesus har talat är ande och liv och förmedlar liv från Gud (Joh 6:63).

Vi tror att bibelordet är skrivet som en spegel och en referenspunkt genom vilken all andlighet kan och bör prövas. En del forskning är mycket kritisk mot Bibeln. Men vi anser att Bibeln ändå är trovärdig och att ingen neutral forskning har uttömt det som skrivits. Bibeln är en bok med många stilar, men ger insikt och sanning om händelser i historien och förmedlar Guds tankar till människan på ett unikt sätt.

Vi anser att vår värld i mycket tyvärr är på kollisionskurs med Guds värderingar. Vi tror att människan kan bli räddad från att gå vidare i sin vilshet. Om hon genom insikt ser en ny väg kan hon gå in på den. Gud hjälper henne, öppnar hennes hjärta (Läs Apostlag. 16 kap! Jfr 1 Joh brev 5:19, Joh 3:36)

Vi tror att korset uppenbarade Guds kärleks djup och att Jesus Kristus, som är Guds son av evighet, bar all världens synd på sig. Bibeln säger att genom Jesus erbjuds förlåtelse och upprättelse för människan. Vi tror också att Guds kärlek uppenbaras genom omsorg och hjälp till människor i nöd. Det visar på Guds natur. Men människans frälsning är en personlig händelse som sker inom människan - kallas att komma till tro, att få nytt liv, att bli född på nytt mm).

Vi tror att Jesus uppstod från de döda då Gud inte till sitt väsen kan dö. Gud kommer människans svaghet till hjälp då hon ödmjucar sig och ärligt ber. (Romarbrevet 8:11-15)

Vi tror att den första församlingen på ett troget sätt fortsatte göra det Jesus gjorde (Apostlagärningarna). Vi tror på missionsbefallningen som en beskrivning på rätten och uppdraget att i alla tider och för alla människor erbjuda kunskap om Gud (Matt 28, Mark 16, Luk 24, Joh 20-21, Apg 1:8...).

I detta liv är en kristen trots mänskliga brister en Guds ambassadör (2 Kor 5:17-21) som genom Guds hjälp till kärlek och sanning kan visa på Guds existens. Mänskan är kallad att stå för godhet och att övervinna det onda med det goda (Rom 12:1-21)

Vi tror att alla raser, kvinna och man är likvärdiga inför Gud inför det han erbjuder (Gal 3:28-29). Vi bekänner Gud som skapare. Vi bekänner också honom som rättvis domare över människan (Luk 18:6-8, 2 Kor 5:10, Matt 25:31-46). Men in i det sista kallar Gud människan till sig. Så länge det finns liv finns det hopp. Gud känner allas hjärtan.

HÄR NEDAN ÄNNU EN LÄNGRE BESKRIVNING OM TRON OCH LIVET MED GUD MED FLER BIBELHÄNVISNINGAR OCH JÄMFÖRT MED ANNAN TRO:

1. Vi tror att **Gud** har uppenbarat sig själv i historien och att Bibeln berättar om den uppenbarelsen på ett sant och trovärdigt sätt. Bibeln är i sin helhet Guds Ord; skriven av människor, men inspirerad av den Helige Ande. (2 Tim. 3:14-17, 1 Petr. 1:10-12, 2 Petr. 1:19-21.)

Det som skrivs inom parentes efter varje stycke är förkortningar av de bibelsammanhang som närmare beskriver det vi talat om i det stycket. Är Du inte bekant med Bibeln, slå upp innehållsförteckningen i början av Gamla Testamentet - Bibelns första och tjockaste del - och sedan den innehållsförteckning som finns i början av Nya Testamentet - det börjar där det Gamla Testamentet tar slut (men med en ca 400 års paus i historien). Genom att jämföra förkortningarna med vad som står i innehållsförteckningarna kommer Du fram till vilka bibelböcker som avses.

Skulle Du inte ha någon Bibel, så kontakta oss, så skall vi se till att Du kan få en sådan.

2. Vi tror på Gud såsom **Fader, Son och Helig Ande**. (Matt. 28:19)

Fadern: –skapar allting i hela universum genom det levande Ordet = Jesus. (Kol. 1:13-17) –skapar människan till sin avbild (människan har dock avfallit från Gud och behöver frälsas - räddas. Se om människan... (1 Mos. 1:26-28) – När Du blir född på nytt får du en sann kontakt med Gud (Joh. 1:12-13) – han är en god Far som Du får tala och umgås med utan rädsla (Matt. 6:5-15, 25-34, 11:28-30, Rom 8:1-39). Jesus kunde kalla honom Abba, Pappa och talade om detta för sina lärjungar som något naturligt.

Sonen, Jesus Kristus: – Guds Son av evighet. (Joh. 1:1-4, Hebr. 1:1-14) –kom till jorden genom att avlas av Den Helige Ande, i Maria. Jesus hade alltså en jordisk mamma, men ingen jordisk pappa i biologisk mening. Josef var hans jordiska styvfar. (Luk. 1:26-35, Matt. 1:18-25) –född i Betlehem av Kung Davids släkt och hus.(Matt.1:1, Matt.2:1-6). –uppvuxen i Nasaret. (Matt. 2:23) –sann Gud och sann människa. (Joh. 1:14, 1 Joh. 4:2) –undervisar och predikar evangelium om Guds rike (Matt. 4:23-24) –helar de sjuka och kastar ut demoner. (Mark. 1:34)

–kallar människor att följa sig och gör dem till sina lärjungar. (Matt. 4:18-21) –dog på Golgata kors för att försona oss med Gud. (1 Kor. 15: 1-8, 2 Kor. 5:17-21) –uppstånden från de döda. (1 Kor. 15:20-21) –sitter på Faderns högra sida. (Ef. 1:20-23) –kommer tillbaka i synlig gestalt. (1 Tess. 4:13-18)

Den Helige Ande: –kallas Hjälparen, för Han skall hjälpa oss människor att förstå något om Gud, oss själva, frälsningen och världen runt omkring oss. (Joh. 14:15-18) –föder oss på nytt. (Joh. 3:3-8) –fyller oss med Guds närvaro och ger oss kraft att vara bevis (vittnen) på Guds verklighet. (Apg. 1:4-8; 2:1-14) –ger oss Andens gåvor - samma övernaturliga förmågor som verkade i Jesus när Han levde i sanningen, talade sanning, botade sjuka, visste vad människor tänkte, gjorde under etc. Vi kan också få ett särskilt bönespråk, det s.k. tungotalet - (1 Kor. 12:4-11, 1 Kor 14:1-15...) accepterat i alla kristna kyrkor som erkänner Bibelns auktoritet (den internationella karismatiska väckelsen har berört kyrkor från Kina till Amerika, från katolska och ortodoxa kyrkor till den senaste nya kyrkobilddningar)

Gud verkar genom sin osynliga Ande i oss det Paulus kallar Andens frukter - Jesu karaktärsdrag. (Gal. 5:22-23) –Anden lär och leder. (Luk. 2:27, Joh. 14:26, Joh. 15:26, Joh. 16:5-15)

3. Vi tror att människan är skapad till Guds avbild, men att syndafallet - och därefter personlig synd hos varje enskild människa (Rom 5:12), och ond påverkan från det bibeln kallar djävulen (det onda i tillvaron har ytterst en andlig källa) och dåliga normer i samhället (inhumana och orättfärdiga system), har förvanskat Guds avbild i oss (både i början, initialt, och under livets gång, särskilt om vi lever utan Gud) - människan utan Gud kallas i Bibeln bland annat "orättfärdig", en som inte följer Gud, inte lever enligt Guds vilja och en som inte kan det pga sin fördärvade natur (Rom 3:10, 7:5) - och därför behöver människan bli född på nytt (Joh 1:1-14).

Hon blir då rättfärdiggjord/förklarad frikänd, (ungefär får "rätt ställning inför Gud") får uppleva förlåtelsen och "nytt liv", blivit "levande med Kristus" (Ef 2:1-4). Detta gör Gud själv (Rom 3: 9-24) genom att Jesus på korset bär människans synd istället för människan (1 Petr 3:18, 2 Kor 5:21). Som om någon tar ett dödsstraff istället för en brottsling, eller betalar en stor ekonomisk skuld - en andlig bild på vad som sker i människans inre i fråga om det vi gjort fel.

Genom omvändelse ("metanoia", vilket betyder sinnesändring) och tro (Mark 1:15) tar människan emot den här rättfärdigheten från Gud (den rätta ställningen inför Gud), och blir då ett "Guds barn" - är en del av Guds familj, Guds folk. Hon försonas med Gud. Ett streck stryks över hennes synd. Den räknas inte inför Gud. (2 Kor 5:18-20). Frälsningen, räddningen, är en Guds gåva (Ef 2:8-9) - och här är dopet en illustration på detta: en "begravning" av det gamla livet (Kol.2:6-12) och ett mottagande av det nya livet, såsom Jesus dog på korset, men uppstod genom Guds kraft (Rom 6:1-11)

På detta sätt blir människan frälst - räddad - från den personliga skulden inför Gud - hon blir förlåten. På samma gång blir hon också befriad från satans makt - från dödens följder och från ett evigt helvete (att inte längre kunna välja). (1 Mos. 1:26-28, 1 Mos. 3:1-24, Mark 16:15-16, Rom 8:1-16)

Vi tror alltså att en människa blir född på nytt, försonad med Gud, frälst = befriad, när hon vänder om till Gud ("gör bättring", "gör sinnesändring", vänder sig till Gud (jfr Luk 15 om ett förlorat lamm, ett förlorat mynt, och en förlorad son). Det innebär att tro på och bekänna Jesus som Frälsare och Herre (Rom 10:9-10. Tit. 3:4-9) Till det leder Gud oss när vårt hjärta blir öppet för honom (Gud Faderns vilja har börjat påverka oss - se i Tim 2:1-5, Joh 3:16, Joh 6:44, 65, Joh 10:9, 14, 25-30).

Sedan hjälper Gud oss i det vi behöver för att leva som nu både Gud och vi vill, "att följa Jesus" kallar en del det, att "leva som kristen" betecknar samma sak (Psalm 23, Joh. 15:1-7, Joh 17:1-26). Detta innefattar bland annat en pågående inre bön med honom - blir en naturlig följd av en verklig förståelse av livet, Gud, och vårt möte med sanningen - Rom 8:1-16.

Efter detta livet följer en evighet (dvs ingen tid). Där möter vi den yttersta verkligheten, Gud själv i sin storhet och härlighet och mäktighet. Den som tror har evigt liv, och lever sitt liv med Gud, ett liv som fortsätter efter den fysiska döden. (Joh 3:15,16, 5:24, 11:25, 2 Petr 1:3-11, 3:9-18, Upp 21:1-7, 22:22-27). Den som inte tror kommer att dömas enligt det Bibeln berättar om.

Andra religioner har olika beskrivningar om en dom och vad som följer efter döden - en stor skillnad i BIBELN är att Gud ger nåd, dvs kräver inte att vi når upptill en viss standard för att bli förlåtna.

Andra religioner lär att människan behöver själv utveckla sig, göra tillräckligt med goda gärningar mm för att få evigt liv. Det betyder att de egna prestationerna gäller. Men vi vet att det blir mycket godtyckligt då eftersom människans utgångspunkter i livet är så olika. Dessutom blir bedömningen mycket subjektiv.

Därför har Jesus kommit med sin kärlek där det objektiva gäller. Mänskan är syndare och kan inte rädda sig själv. Men Gud betalar själv kostnaden för människans brott. Då kan var och en som tror komma till Gud. Att motta en sådan kärlek förändrar mänskan redan här i tiden. Det har vi sett och ser i alla tider och överallt på jorden. (Kristendomen spreds t ex tidigt - från 300-talet in i hela Kina, men blev senare förföljd och försvann sgs totalt).

Men vi måste också skilja på formell religionstillhörighet och hjärtats sökande och bön och liv. Bedömningen av mänskan gör Gud och han ser till det som finns i vårt hjärta inte efter det som är vår formella religion eller ickereligion.

Ur Jesaja 57:

"Ty så säger den höge och upphöjde,
han som tronar till evig tid och heter "den Helige":
Jag bor i det höga och heliga men också hos den som är förkrossad
och har en ödmjuk ande, för att ge liv åt de ödmjukas ande,
för att ge liv åt de förkrossades hjärtan.

Jag skall inte gå till rätta för evigt,
inte ständigt vredgas, ty då skulle deras ande försmäkta inför mig,
de själar som jag själv har skapat.

För hans girighetssynd var jag vred.
Jag slog honom och dolde mig i min vrede.
Men han vände sig bort och gick den väg han själv ville.

Jag har sett hans vägar, men jag vill bota honom och leda honom
och ge honom och hans sörjande tröst.

Jag vill skapa lovsång på deras läppar,
fullkomlig frid både för den som är fjärran och den som är nära,
säger HERREN. Jag skall bota honom.

Men de ogudaktiga är som ett upprört hav,
ett som inte kan vara stilla, ett hav vars vågor rör upp dy och orenlighet.

Det finns ingen frid för de ogudaktiga, säger min Gud.”

Evigt liv i Bibeln betecknar Guds liv, hurudan han är, evig. Som ett Guds barn får vi delaktighet
av det eviga livet (som börjar redan här, men som är omöjligt att fullt fatta här annat än tidvis,
begränsat).

Ur 1 Kor 13:

“Nu ser vi en gåtfull spegelbild,
men då skall vi se ansikte mot ansikte.
Nu förstår jag endast till en del,
men då skall jag känna fullkomligt,
liksom jag själv har blivit fullkomligt känd.

Nu består tron, hoppet och kärleken, dessa tre,
men störst av dem är kärleken.”

Den som inte tror förblir i ett olyckligt tillstånd - Bibeln talar om stenhjärtat när den beskriver
tillståndet hos folket i Israel ca 600 år före Kristus:

Ur Hesekiel:

“Jag skall ta bort stenhjärtat ur er kropp och ge er ett hjärta av kött.
Jag skall låta min Ande komma in i er
och göra så att ni vandrar efter mina stadgar
och håller mina lagar och följer dem.

Så skall ni få bo i det land som jag gav åt era fäder,
och ni skall vara mitt folk och jag skall vara er Gud. ”

Att leva utan tro är däremot ett olyckligt tillstånd fortsätter då efter döden (Joh 3:36, Mark
16:16, Rom 8:8-9, Hebr 9:27-28, Upp 20:11-15). Människan fortsätter i ett tillstånd utan Gud
och detta kallas också den andra döden (Matt 10:32-33, 13:36-43, 2 Tess 1:3-10, Upp 21:8,
22:11-21).

Gud är rättvis och har gett alla människor en möjlighet att bli räddad (1 Tim 2:1-6, 2 Petr 3:9-11, 2 Tess 2:1-12). Jesu ord är tydliga om att han har kommit för att frälsa, inte för att döma - men om vi förkastar honom har vi en domare framför oss. De ord han har sagt kommer att döma oss på den yttersta dagen (Joh 12:44-50, Mark 8:34-38, 1 Kor 15:1-2,12-17, 21-24, 1 Joh 4:1-3)

Paulus om Guds vilja för oss i brevet till Timoteus:

“Först av allt uppmanar jag till bön och åkallan, förbön och tacksägelse för alla människor, för kungar och alla i ledande ställning, så att vi kan föra ett lugnt och stilla liv på allt sätt gudfruktigt och värdigt.

Sådant är rätt och behagar Gud, vår Frälsare, som vill att alla människor skall bli frälsta och komma till insikt om sanningen.

Ty Gud är en, och en är medlare mellan Gud och människor, en människa, Kristus Jesus, som gav sig själv till lösen i allas ställe.”

Att följa Jesus (sann mänska och sann Gud) är också en växande process av insikt. Då är vi beredd att fråga hur vi bäst kan älska Gud och våra medmänniskor

Vi är öppna för hans ledning, hjälp, korrigering etc i det dagliga livet. (Fil 3:17-21, Kol 3:1-17)

Jesus har en plan och mening med varje enskild människas liv. Denna innefattar vårt eget ansvar av att tänka och söka kunskap om Gud och vad han vill (Fil 2:1-13) För att kunna förverkliga denna plan och mening behöver vi umgås med Jesus genom bibelord och i bön och också ha kontakt i någon form med andra troende. (Apg 2:41-17, 1 Joh 1:1-3, Hebr 10:19-25).

Då vi lär känna Herren, börjar vi kunna göra Hans vilja genom att bli mer lik Honom i tanke, ord, karaktär och handling.

Allt det här berör människans hela liv, studier, arbete, pengar, familjeliv mm.

Men att bli “lik Jesus” betyder inte att vi blir opersonliga. Tvärtom hjälper Gud oss att bli/vara de vi verkligen innerst inne är (inte alltid lätt att se). Gud använder oss som människor, inte såsom “robotar” (1 Petr 4:10, Gal 5:13-25, Ef 5:1-18)

4. Vi tror att församlingen, bestående av pånyttfödda kristna, är Kristi kropp på jorden idag. Vi tror att det är normalt för varje Guds barn, troende, kristen (vad vi än kallar det) att finnas med i en någorlunda nära gemenskap med andra kristna. Att vara kristen på egen hand går helt enkelt inte riktigt ihop med evangeliets innersta väsen (dvs: LIVET ÄR RELATIONER). (Ef. 1:22-23, 1 Kor. 12:12-31)

Obs! Det finns många andra sidor av vår tro, som vi inte har skrivit om i denna redogörelse. Vill Du veta mer - tag kontakt!

Se också OM DU ÄR INTRESSERAD, den s.k. Lausannedeklarationen och uppföljningen Manilamanifestet. (Googla dessa ord) samt oktober 2010-samlingen i Kapstaden, Sydafrika som fortsatte samma evangelikala teologiska arbete av att förstå och förklara Guds ords betydelse idag.

- Vi tror på Guds ords sanning och inser betydelsen också av seriöst teologiskt arbete.
- men utan äkta liv, utan praktisk handling, är det föga värt

- Vi omfattar kyrkans ursprungliga trosbekännelser som sammanfattar den första kristna kyrkans tro under en tid av teologisk reflexion samtida med uppkomsten av kanon (ordet betyder rättesnöre) för tron genom de texter som idag heter Bibeln (utan de s.k. apokryfiska böckerna eller andra som kallas pseudobibliska skrifter).

- bibeln jämför dock livet med läran, lära och liv hör ihop, det skulle ha varit bra, skrev en missionär (Stanley Jones), om vi utöver de officiella TROSBEKÄNNELSERNA också skulle ha haft en LIVSBEKÄNNELSE, en etisk bekännelse för kyrkan (men innehållet finns i Bibeln, dvs TIO GUDS BUD! och med de förklaringar till den som ges i Gamla testamentet och i Nya testamentet - men dödstraffen mm följder för olydnad gäller inte under nådens tid (nya förbundet), djuroffer etc har blivit uppfyllda genom att Jesus kom, förklaras bl a i Hebreerbrevet, och Galaterbrevet m fl ställen)

Bibeln är den samling skrifter som användes av den första kyrkan (den s.k apostoliska,) av människor som hade kommit till tro på Jesus Kristus och som bildade församlingar runtomkring först i Romarriket och sedan utöver den då kända världen.

En mycket omfattande samstämmighet rådde, även om kanon (vilka böcker som skulle räknas som autentiska, apostoliska) slutligen fastställdes på ett kyrkomöte på 300-talet. Men dessa skrifter var i användning redan på första århundradet vilket märks redan i Nya testamentets böcker, såsom t ex i Paulus och Petrus brev samt i Apostlagärningarna. Bibeln citerades också i mycket tidiga brev mellan kyrkoledare under första århundradet av vår tideräkning.

Mest debatterades betydelsen av 2 Petri brev, 2 och 3 Johannes brev, samt Uppenbarelseboken och Hebréerbrevet. Dessa lästes inte lika mycket i alla delar av medelhavsområdet under de första århundradena e Kr. Hebréerbrevet ifrågasattes av några ledare pga att man inte lyckats klart fastställa vem som är författaren - en del menar Paulus, andra har föreslagit Apollos eller t ex Barnabas. Brevet har ändå en mycket viktig funktion då det förklarar relationen mellan gamla förbundet och det nya på ett ingående sätt. Stilen är annorlunda än i Paulus brev, men är dock på allt sätt i linje med den teologi som resten av Nya Testamentet har skapat.

Denna redogörelse har som grund en skrivelse av pastor Olle Eriksson, men har senare blivit språkligt, innehållsmässigt och stilmässigt reviderad av pastor Henrik Nymalm som också har skrivit helt nytt stoff för att om möjligt bättre kunna täcka ämnets stora behov.

För mer information eller samtal, frågor, kontakta t. ex [henrik.nymalm\(ät\)kolumbus.fi](mailto:henrik.nymalm@kolumbus.fi) eller någon du känner i vår kyrka.